

76 KIRI TEINE AED

KUI Aadam otsustas esimese aia vastupanuta nodiitidele loovutada, ei saanud ta oma pool-dajatega läände liikuda, sest eedenlastel pol-nud niisuguseks meresõiduks vajalikke laevu. Nad ei saanud minna põhja poole: põhjapoolsed nodiidid olid juba Eedenisse teel. Nad kartsid ka lõunasse min-na, sest selles piirkonnas oli mägedes hulgaliselt vaenulikke hõime. Ainsana oli vaba tee itta ja nii nad rän-dasidki ida poole, Tigrise ja Eufrati jõe vahelistele tol ajal meeldivatele aladele. Ka paljud mahajäänud rän-dasid hiljem itta, et adamiitidega nende uues oru-ko-dukohas ühineda.

² ¶ Kain ja Sansa sündisid mõlemad enne, kui Aa-dama karavan sihtkohta, Mesopotaamia jõgede vahe-le jõudis. Sansa ema Laotta suri tütart sünnitades. Ee-va kannatas väga, kuid jäi ellu, sest oli tugevam. Eeva võttis Laotta lapse Sansa oma rinnale ja kasvas teda koos Kainiga. Sansa kasvas väga võimekaks naiseks. Temast sai põhjapoolsete siniste rahvaste juhi Sarga-ni naine ja ta aitas kaasa tollaegsete siniste inimeste edasiliikumisele.

1. EEDENLASED SAABUVAD MESOPOTAAMIASSE

¹ Aadama karavanil kulus Eufrati jõeni jõudmiseks peaaegu terve aasta. Nad saabusid sinna tulvavete ajal ja jäid peaaegu kuueks nädalaks laagrisse läänekalda tasandikele, enne kui võisid liikuda jõgedevahelisele maale, millest pidi saama nende teine aed.

² Kui teise aia maa-ala asukad kuulsid, et Eedeni aia kuningas ja kõrge preester on nende poole teel, põ-genesid nad kiiruga idapoolsetesse mägedesse. Kohale jõudes leidis Adam kogu soovitud territooriumi eest tühjana. Siin, uues paigas asus Adam oma abilistega uusi elamuid ehitama ning uut kultuuri-ja usukeskust sisse seadma.

³ Adam teadis seda paika kui üht kolmest, mille Vani ja Amadoni väljapakutud aia võimaliku asukoha leidmiseks määratud komitee algselt välja oli valinud. Kaks jõge pakkusid sel ajal juba ise head looduslik-ku kaitset ja teisest aiast veidi põhja pool olid Eufrat ja Tigris nii lähestikku, et lõunapoolse territooriumi kaitseks sai jõgede vahele ehitada üheksakümne kilo-meetri pikkuse kaitsemüüri.

⁴ ¶ Kui rahvas oli end uues Eedenis sisse seadnud, tuli neil harjuda lihtsa eluviisiga, sest näis, et maapind

on äraneetud. Loodus oli taas määramas sündmuste kulgu. Adamiidid olid nüüd sunnitud vaevaga hanki-ma eluks vajalikku ettevalmistamata mullast ning tu-leva eluraskustega toime vaenuliku looduse ja sureli-ku eksistentsi vastuolude kiuste. Esimene aed oli nen-de jaoks osaliselt ettevalmistatud, kuid teine tuli luua oma kätetööga ja „oma palge higis”.

2. KAIN JA AABEL

¹ Vähem kui kaks aastat pärast Kaini sündis Aabel, Aadama ja Eeva esimene teises aias sündinud laps. Kui Aabel sai kaheteistkümneaastaseks, otsustas ta hakata karjakasvatajaks, Kain oli valinud põllumeheameti.

² Tol ajal tavatseti kinkida preestritele seda, mis ini-mestel oli. Karjakasvatajad töid oma kariloomi, põllu-mehed vilja. Kain ja Aabel tegid selle kombe kohaselt samuti preestritele regulaarseid annetusi. Need kaks noormeest olid korduvalt oma ametite suhtelise väär-tuse üle vaielnud ja Aabel märkas peagi, et eelistati te-ma loomohvreid. Asjatult juhtis Kain tähelepanu esi-mesele Eedenile, kus oli eelistatud põlluvilju. Aabel ei võtnud teda kuulda ja pilkas oma vanemat venda, kes tundis end tõrjutuna.

³ Esimese Eedeni ajal oli Adam püüdnud tõepoo-lest loomohvrite toomist piirata, mistõttu Kaini väi-detel oli tõepõhi all. Teise Eedeni usuelu oli aga raske korraldada. Aadamat koormati tuhande ja ühe ehitus-alase, kaitse- ja põllundusküsimusega. Olles vaimsetl väga masendatud, usaldas ta palveldamise ja hariduse korraldamise neile sünnipärastele nodiitidele, kes olid teeninud sel alal ka esimeses aias, aga jumalateenistusi pidanud nodiitidest preestrid pöördusid selle väga lü-hikese aja jooksul Aadamaelse korra ja tavade juurde tagasi.

⁴ Noormehed ei saanud omavahel hästi läbi ja ohv-riandide küsimus aitas nendevahelise vihavaenu kas-vule veelgi kaasa. Aabel teadis, et ta on nii Aadama kui ka Eeva laps ega jätnud Kainile kunagi meelde tuletama, et tema isa pole Adam. Kain ei olnud päris vio-letne, sest tema isa oli nodiitide rassist, mis oli hiljem segunenud sinise ja punase inimesega ja põliselanikest andoniitide tüvikonnaga. Kõik see koos Kaini loomu-pärase ja päritud sõjakusega pani teda oma noorema venna vastu üha kasvavat viha hauduma.

⁵ Üks noormees oli kaheksateistkümneaastane, tei-ne kahekümnene, kui nendevaheline pinge lõpuks la-

henduse leidis: ühel päeval vihastasid Aabeli pilked tema sõjakat venda niivõrd, et Kain ta raevukalt rünnates tappis.

⁶ ¶ Aabeli käitumine näitab keskkonna ja hariduse tähtsust iseloomu arengus. Aabelil oli ideaalne sünnipära ja pärilikkus on iseloomu põhialus, ent alaväärtusliku keskkonna mõju tegelikult neutraliseeris tema suurepärase pärandi. Aabelit mõjutasid ebasoodsad keskkonnatingimused väga, eriti noores eas. Kui ta oleks elanud kahekümne viie või kolmekümneaastaseks, oleks temast saanud hoopis teistsugune inimene: tema suurepärane veri oleks siis end ilmutanud. Hea keskkond ei saa küll madala sünnipära pärssivat mõju iseloomule päriselt ületada, kuid halb keskkond võib suurepärase sünnipära väga tõhusalt ära rikkuda, vähemalt nooremas eas. Hea sotsiaalne keskkond ja õige haridus on hea sünnipära võimalikult paremaks ära kasutamiseks vältimatu pinnas ja atmosfäär.

⁷ ¶ Vanemad said Aabeli surmast teada, kui tema koerad tõid karja ilma peremeheta koju. Kain tuletas Aadamale ja Eevale üha rohkem meelde nende meeleletut tegu ja nad toetasid tema otsust aiast lahkuda.

⁸ Kaini elu Mesopotaamias ei olnud eriti õnnelik, sest ta oli nii erilise üleastumise sümbol. Kaaslased ei olnud tema vastu lausa ebasõbralikud, ent talle ei jäänud märkamata nende alateadlik pahakspanu tema juuresoleku suhtes. Kain teadis aga, et kuna ta ei kandnud mingit hõimumärki, võis esimene juhuslikult vastutulev naaberhõimu liige teda ära tappa. Hirm ja veidi ka süümepiin ajendasid teda kahetsema. Kaini sisimas ei olnud kunagi Kohandaja elanud, ta oli alati perekonna distsipliini trotsinud ja oma isa usku põlanud. Aga nüüd läks ta ema Eeva juurde ja palus tema vaimset abi ja juhendamist ning kui ta siiralt jumaliku abi palus, tuli Kohandaja temasse elama. See Kohandaja, kes elas ta sisimas ja sealt välja vaatas, andis Kainile selge eelise, mis tegi ta Aadama paljukardetud hõimu liikmetega võrdseks.

⁹ Nii lahkus Kain teisest Eedenist hommiku poole, Noodimaale. Ta sai oma isa ühe rahvarühma suureks juhiks ja täitis teataval määral Serapatatia ettekuulutused, sest edendas tõesti kogu oma eluaja selle nodiitide rühma ja adamiitide vahelist rahu. Kain abiellus kauge nõbu Remonaga ja nende esimene poeg Hanok sai Eelami nodiitide juhiks. Nii püsis elamiitide ning adamiitide vahel sadu aastaid rahu.

3. ELU MESOPOTAAMIAS

¹ Aja möödudes ilmnisid teises aias üleastumise tagajärjed üha enam. Aadam ja Eeva tundsid suurt puudust oma endisest kaunist ja rahulikust kodust, samuti Edentiasse saadetud lastest. Oli tõesti kahju vaadata seda suurepärase paari, kes oli langenud maailma tavaliste lihaliike olendite tasemele, ent nad talusid oma madalat seisust sündsalt ja meelekindlalt.

² Aadam tegeles targalt enamiku ajast oma lastele ja nende kaaslastele tsiviilhalduse, õpetamismeetodite ja usupalvuste alase koolituse andmisega. Kui ta poleks nii ettenägelik olnud, oleks pärast tema surma tekkinud meeletu korralagedus. Nii aga põhjustas Aadama surm tema rahva elutegevuses vähe muutusi. Ent Aadam ja Eeva olid juba ammu enne oma surma mõistnud, et nende lapsed ja poolehoidjad olid aegamööda õppinud oma Eedeni hiilgeaegu unustama. Ja enamikule poolehoidjatest oligi parem Eedeni suurejoonelisus unustada. Nii ei saanud neil tekkida asjatut rahulolematust oma vähemsoodsa keskkonnaga.

³ ¶ Adamiitide tsiviilvalitsejad põlvnesid otseliinis esimese aia poegadest. Aadama esimene poeg, Aadamapoeg (Aadama poeg Aadam), asutas põhja pool teist Eedenit violetse rassi teise keskuse. Aadama teine poeg, Eevapoeg, sai meisterlikuks juhiks ja haldajaks, kes oli oma isale suureks abiks. Eevapoeg ei elanud nii kaua kui Aadam ja tema vanim poeg Jansad sai adamiitide hõimumjuhina Aadama järglaseks.

⁴ ¶ Usujuhid ehk preesterkond sai alguse Setist, Aadama ja Eeva vanimast teisest aias sündinud ellujäänud pojast. Ta sündis sada kakskümmend üheksa aastat pärast Aadama saabumist Urantiale. Sett süvenes oma isa rahva vaimse seisundi parandamisse ja sai teise aia uue preesterkonna peaks. Tema poeg Enos seadis sisse uue palveldamiskorra ja pojapoeg Keenan asutas uue välismisjoniteenistuse kaugema ja lähema ümbruskonna hõimude tarvis.

⁵ Setiitide preesterkond oli kolmene ettevõtmine, mis hõlmas religiooni, tervist ja haridust. Selle klassi preestrid koolitati pidama usutseremooniaid, teenima arstide ja sanitaarinspektoritena ning õpetama aia koolides.

⁶ ¶ Aadama karavan oli võtnud esimesest aiast jõgedevahelisele maale kaasa sadu taimede ja teraviljade seemneid ning sibulaid, nad olid kaasa toonud ka suuri karju ja iga koduloomaliigi esindajaid. Seetõttu oli neil ümbruskonna hõimudega võrreldes suuri eelseid. Nad said esialgse aia varasemast kultuurist üsna palju kasu.

⁷ Aadam ja tema pere olid toitunud kuni esimesest aiast lahkumiseni alati puu- ja teraviljadest ning pähk-
litest. Teel Mesopotaamiasse olid nad söönud esma-
kordselt taimi ja köögivilju. Teises aias mindi varakult
üle lihasöömisele, kuid Aadam ja Eeva ei võtnud liha
kunagi oma igapäevatoituks. Ka Aadamapoeg ja Ee-
vapoeg ega teised esimese aia esimese põlvkonna lap-
sed ei hakanud lihasööjateks.

⁸ ¶ Adamiidid ületasid oma kultuurisaavutuste ja
intellektuaalse arengu poolest tunduvalt ümbruskon-
na rahvaid. Nad koostasid kolmanda tähestiku ja löid
ka muus osas alused nüüdisaegse kunsti, teaduse ja
kirjanduse algete tekkele. Nad säilitasid siin Tigrise
ja Eufrati vahelistel maadel kirjutamise, metallitööt-
lemise, keraamika ja kangakudumise kunsti ja löid ar-
hitektuuri, mida ei ületatud hiljem tuhandete aastate
jooksul.

⁹ Violetsete rahvaste kodune elu oli tolle aja koh-
ta ideaalne. Lapsed pidid õppima põllumajanduse, os-
kustöö ja loomakasvatuse alastel koolituskursustel või
õpetati neid täitma setiitide kolmeseid kohustusi: ole-
ma preester, arst ja õpetaja.

¹⁰ Setiitide preesterkonnale mõeldes ärge segage
neid üllameelseid ning õilsaid tervise- ja usuõpeta-
jaid, neid hariduseandjaid, ära hilisemate hõimude
ja ümbritsevate rahvaste väheväärtuslike ja äritsevate
preesterkondadega. Nende religioossed kontseptsioo-
nid Jumalusest ja universumist olid kõrgelt arenenud
ja enam-vähem täpsed, nende tervishoiunõuded oma
aja kohta suurepärased ja nende õpetamismeetodeid
pole praegusekski ületatud.

4. VIOLETNE RASS

¹ Aadam ja Eeva rajasid violetse inimrassi, ühek-
sanda Urantiale ilmunud inimrassi. Aadamal ja tema
järeltulijatel olid sinised silmad ning violetsetele rah-
vastele oli iseloomulik hele jume koos heleda juukse-
värvusega: kollane, punane ja pruun.

² Eeva ei pidanud sünnitades valusid kannatama,
sünnitusvalusid polnud ka varastel arengurassidel. Al-
les areneva inimese liitumisel nodiitidega ja hiljem
adamiitidega tekkinud segarassid hakkasid tugevaid
sünnitusvalusid tundma.

³ Aadam ja Eeva nagu nende vennad Jerusemil said
energiat kahesest toitumisest, elatudes nii toidust kui
ka valgusest, mida täiendasid teatavad Urantial il-
mutamatud superfüüsilised energiad. Nende järglased
Urantial seda energia omastamisvõimet ja valgusring-
lust vanematelt ei pärinud. Neil oli vaid üks ringlus,

inimtüüpi vereringe. Nad olid loodud surelikena, kuid
olid pikaealised, ehkki pikaealisus vähenes iga järgmi-
se põlvkonnaga inimese tavalise normini.

⁴ Aadam ja Eeva ning nende laste esimene põlv-
kond ei tarvitanud toiduks loomade liha. Nad elatusid
täielikult ainult „puude viljast”. Pärast esimest põlv-
konda hakkasid kõik Aadama järglased piimatooteid
sööma, kuid paljud neist jätkasid lihata toitumist. Pal-
jud lõunapoolsed hõimud, kellega nad hiljem ühine-
sid, ei söönud samuti liha. Hiljem rändas enamik neist
taimetoitlaste hõimudest itta ja on praeguseks segune-
nud India rahvastega.

⁵ Aadam ja Eeva ületasid nii oma füüsilise kui ka
vaimse nägemuse poolest tunduvalt praegusaja rah-
vaid. Nende erilised tajumismeeled oli palju terava-
mad ning nad olid võimelised nägema keskteelisi ja
inglihulki, Melkisedekeid ja langenud Vürst Caligas-
tiat, kes tuli mitmeid kordi oma ülla järeltulijaga aru
pidama. Neil säilis võime näha neid taevaseid olendeid
enam kui sada aastat pärast üleastumist. Nende lastel
need erilised meeled nii teravalt ei väljendunud ja iga
järgmise põlvkonnaga kaldusid veelgi vähenema.

⁶ Aadama laste sisimas elas tavaliselt Kohandaja,
sest neil kõigil oli kaheldamatu ellujäämisvõime. Need
kõrgelt arenenud järeltulijad ei olnud nii kartlikud kui
evolutsiooni lapsed. Urantia praegustel rassidel on nii
palju hirme sellepärast, et teie esivanemad said rassi
füüsilise ülendamise kavade varajase nurjumise tõttu
väga vähe Aadama eluplasmat.

⁷ Aineliste Poegade ja nende järglaste keharakku-
del on haigustele vastupanemise võime palju suurem
kui planeedi põliselanikest arengulistel olenditel. Põ-
lirasside keharakud on lähedased maailma mikros-
koopilistele ja ultramikroskoopilistele haigustekita-
vatele elusorganismidele. Selle asjaoluga on seletatav,
miks Urantia rahvad peavad nii palju teadusalaseid
pingutusi tegema, et vastu panna nii paljudele füüsi-
listele häiretele. Te oleksite haigustele hoopis vastupa-
nuvõimelisemad, kui teie rassid kannaksid endas roh-
kem Aadamast pärinevat elu.

⁸ ¶ End Eufrati ääres teises aias sisse seadnud, ot-
stas Aadam jätta maailma võimalikult palju oma
eluplasmat, et sellest oleks pärast tema surma kasu.
Seetõttu pandi Eeva kaheteistkümneliikmelise rassi-
täiustamiskomisjoni esinaiseks ja enne Aadama sur-
ma oli see komisjon valinud Urantial välja 1 682 kõr-
geimat tüüpi naist, keda eostati Aadama eluplasma-
ga. Kõik nende lapsed peale 112 kasvasid täiskasva-
nuks, nii et maailma tuli juurde 1 570 kõrgelt arenenud
meest ja naist. Kuigi neid emakandidaate valiti kõigist

ümbruskonna hõimudest ja nad esindasid enamikku maakera rasse, oli suurem osa neist valitud nodiitide kõrgeimatest tüvikondadest ja nad moodustasid vägeva andiitide rassi varased alged. Kõik need lapsed sündisid ja kasvasid oma emade hõimudes.

5. AADAMA JA EEVA SURM

¹ Üsna varsti pärast teise Eedeni sisseseadmist teatati Aadamale ja Eevale, et nende kahetsus on vastu võetud ning ehkki nad on määratud kannatama oma maailma sure-like saatust, peaksid nad kindlasti sobima vastuvõtmiseks Urantia magavate ellujääjate ridadesse. Nad uskusid täielikult seda ülestõusmise ja rehabiliteerimise evangeeliumi, mida Melkisedekid neile nii liigutavalt kuulutasid. Nende üleastumine oli olnud väärotsus, mitte aga teadliku ja kaalutletud mässu patt.

² Aadamal ja Eeval kui Jerusemi kodanikel ei olnud Mõttekohandajat ning kui nad Urantial esimeses aias elasid, ei elanud Kohandajad ka nende sisimas. Ent peagi pärast nende langemist sureliku seisundisse said nad teadlikuks uuest kohalolekust endas ja mõistsid, et nende inimlik staatus koos siira kahetsusega on Kohandajatele elu nende sisimas võimalikuks teinud. Teadmine neis elavatest Kohandajatest andis Aadamale ja Eevale kogu nende ülejäänud elu palju jõudu; nad teadsid, et nende tegevus Satania Aineliste Poegadena oli nurjunud, kuid ka et Paradiisi elujärk on neile kui universumi tõusvatele poegadele ikka veel avatud.

³ ¶ Adam teadis ülestõusmisest usulise elukorralduse lõpus, mis toimus samaaegselt tema saabumise-ga planeedile, ning uskus, et temagi taasisikustub koos oma kaaslasega tõenäoliselt seoses järgmise poja seisuse klassi tulekuga. Ta ei teadnud, et selle universumi suverään Miikael nii varsti Urantiale ilmub, vaid arvas, et järgmisena saabuv Poeg on Avonalide klassist. Miikaeli ainus neile antud isiklik sõnum oli Aadamale ja Eevale lohutav, samas aga mõnevõrra raskesti arusaadav. Selles sõnumis sisaldus lisaks muudele sõpruse ja lohutusväljenditele ka teade: „Ma kaalusin teie üleastumise asja olusid, mäletades teie südamesoovi olla alati ustav minu Isa tahte, ja minu saabudes Urantiale kutsutakse teid sureliku une hõlmast, kui minu maailma alama astme Pojad pole enne seda teie järele saadetud.”

⁴ See oli Aadamale ja Eevale suur mõistatus. Nad suutsid mõista selle sõnumi varjatud lubadust võimaliku erilise ülestõusmise kohta ja see rõõmustas neid

väga, ent nad ei mõistnud vihjet, et nad võivad puhata kuni ülestõusmiseni, mis kaasneb Miikaeli isikliku ilmumisega Urantiale. Seetõttu kuulutas Eedeni paar alati, et kunagi saabub Jumala Poeg, ja andsid ka oma armsatele edasi usu, vähemalt igatsuse, et nende eksimuste ja murede maailmast võib saada maailm, kus selle universumi valitseja soovib tegutseda Paradiisi annetuva Pojana. See tundus liiga ilus, et olla tõsi, kuid Adam hellitas tõepoolest mõtet, et riidudest räsitud Urantiale võib saada Satania süsteemis osaks siiski kõige suurem õnn, et ta võib saada kõige kadestamisväärsemaks planeediks kogu Nebadonis.

⁵ ¶ Adam elas 530 aastaseks ja suri teie mõistes kõrges eas. Tema füüsiline mehhanism kulus lihtsalt ära, lagunemisprotsess sai lõpuks taastumisprotsessist võitu ja saabus paratamatu lõpp. Eeva oli surnud üheksateist aastat varem, sest ta süda oli nõrgaks jäänud. Mõlemad maeti jumaliku teenistuse templi keskele, mis oli ehitatud nende plaanide järgi varsti pärast seda, kui kolooniat ümbritsev müür valmis. Ja siit saigi alguse tava matta silmapaistvaid ning vagasid mehi ja naisi palveldamispaikade pöranda alla.

⁶ ¶ Urantia aineülene valitsus jätkas Melkisedekite juhendamisel oma tööd, ent otsene füüsiline side arenevate rassidega oli katkenud. Planeedivürsti kehalise kaaskonna saabumise kaugest ajast kuni Vani ja Amadoni ja hiljem Aadama ja Eeva saabumiseni olid planeedil viibinud universumi valitsuse füüsilised esindajad. Ent Aadama üleastumisega jõudis see valitsemiskord, mis oli kestnud enam kui nelisada viiskümmend tuhat aastat, lõpule. Inglitest abilised jätkasid vaimsetes sfäärides koos Mõttekohandajatega võitlust, töötades kangelaslikult üksikisikute päästmise nimel, ent maakera surelikele avaldati üldisem plaan maailma kestvamaks hüvanguks alles Machiventa Melkisedeki saabudes Aabrahami ajal. Machiventa Melkisedek lõi Jumala Poja võimu, kannatlikkuse ja mõjujõuga aluse õnnetu Urantia edasiseks ülendamiseks ja vaimseks taastamiseks.

⁷ Urantia saatus pole aga olnud ainult õnnetu, sellel planeedil on Nebadoni kohalikus universumis ka kõige rohkem vedanud. Urantialased peaksid pidama endale kasulikuks nii seda, et nende esivanemate eksimused ja nende maailma varaste valitsejate vead viisid planeedi lootusetu segaduse seisundisse, mille paiskas veel enam segi pahe ja patt, kui ka seda, et just säära-ne pimedus Nebadoni Miikaelile nii sügava mulje jättis, et ta valis selle maailma areeniks, kus taevase Isa armastavat isiksust ilmutada. Urantia ei vajanud Loojat-Poega mitte niivõrd oma segipaisatud asjade kor-

rastamiseks, vaid pigem andis Urantial valitsev pahe ja patt Loojale-Pojale kontrastsema tausta, mis tõi Paradiisi Isa võrratu armastuse, halastuse ja kannatlikkuse paremini esile.

6. AADAMA JA EEVA ELLUJÄÄMINE

¹ Adam ja Eeva läksid oma surelikule puhkusele tugeva usuga Melkisedekitelt saadud lubadustesse, et nad ärkavad kunagi surmaunest, jätkamaks elu eluasemeilmades, mis olid neile enne nende lähetamist Urantiale violetse rassi ainelises ihus nii tuttavaks saanud.

² Nad ei jäänud maailma surelike teadvuseta une unustusse pikalt puhkama. Kolmandal päeval pärast Aadama surma, teisel päeval pärast tema aupaklikku matust, andis Lanaforge Gabrielile korralduse, mida toetasid valitsev Edentia Kõigekõrgem ja Miikaeli nimel Salvingtoni Päevilt Ühtne, korraldada eriline loendus neile silmapaistvatele isiksustele, kes olid Aadama üleastumisest Urantial ellu jäänud. Vastavalt sellele erilise ülestõusmise käsule, mis oli Urantia seerias kahekümne kuues, taasisiksustati ja taaskoondati Adam ja Eeva Satania eluasemeilmade ülestõusmissaalides koos oma 1316 kaaslasega esimese aia kogemusest. Paljud teised ustavad hinged olid Aadama saabumise ajaks juba üles viidud ning sellega kaasnes usulis-

elukorralduslik kohtumõistmine nii magavate ellujääjate kui ka elavaks arvatud tõusuteeliste üle.

³ ¶ Adam ja Eeva läbisid kiiresti järjestikuse tõusu maailmad ja omandasid Jerusemi kodakondsuse, saades taas oma päritoluplaneedi elanikeks, kuid seekord teise universumiisiksuste klassi liikmetena. Nad lahkusid Jerusemilt alaliste elanikena, Jumala Poegadena, tagasi pöördusid aga tõusukodanikena, inimese poegadena. Nad võeti kohe Urantia teenistusse süsteemi keskusmaailmas ning määrati hiljem nelja ja kahekümne nõuniku hulka, kes moodustavad praegu Urantia nõuandva-juhtiva organi.

⁴ ¶ Ja nii lõpebki lugu Urantia Planeedi Adamast ja Eevast, lugu katsumusest, tragöödiast ja triumfist, vähemalt heade kavatsustega, kuid eksiteele viidud Ainelise Poja ja Tütrelise isiklikust triumfist, ja kahtlemata lõppkokkuvõttes lugu nende maailma ning selle mässust vintsutatud ja pahest vaevatud asukate lõplikust triumfist. Kokkuvõttes andsid Adam ja Eeva inimsoo kiirese tsiviliseerimise ja kiirendatud bioloogilise arengusse vägeva panuse. Neist jäi maakerale kõrge kultuur, kuid nii arenenud tsivilisatsioonil ei olnud võimalik Aadama pärandi varase hajumise ja pärastise kadumise tõttu püsima jääda. Tsivilisatsiooni loovad inimesed, tsivilisatsioon ei loo inimesi.

⁵ [Esitanud seerav Solonia, „hääli aias”.]